

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10² kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za osnanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Kaj se pripravlja?

Šele nekaj dni je tega, kar je na banketu na čast Kitchener-paši lord Salisbury naznanil, da se je Francija udala, in da je opustila okupacijo Fašode, a vzlic temu nadaljuje Angleška mobilizacijo svoje mornarice z vso eneržijo in je začela mobilizovati tudi vojsko, dasi je odpadel prvi vidni vzrok teh priprav na vojno.

Danes se lahko reče, da je Angleška pripravila tako velikansko pomorsko demonstracijo, kakor je že dolgo ni bilo. 140 angleških vojnih ladij na raznih krajih sveta je pripravljenih za vojno, 170 vojnih ladij stoji v rezervi. Ta brodovja predstavljajo velikansko vojno moč in svedočijo, da je Angleška še vedno prva pomorska sila na morju.

A tudi najvernejši zaveznik Angleške, Italija, je začela mobilizovati svojo mornarico in jo zbirati v sicilskih vodah, zlasti okrog Messine.

Kaj pomenijo te velike in drage priprave za vojno?

Dunajska „Information“ je mnenja, da angleške vojne priprave niso naperjene proti Franciji, ampak proti Rusiji, da jim vzroka ni iskati ne v Fašodi in sploh ne v Afriki, ampak v vzhodni Aziji.

„Berliner Tagblatt“ sodi, da so Filipinski otoki vzrok tem pripravam, češ, Zjedinjene države ne zahtevajo Filipinskih otokov zase, ampak jih hočejo odstopiti John Bullu. Angleška ve, da bi se druge velesile okupaciji Filipin uprle, ker bi se s to ravnovesje v vzhodni Aziji bistveno premenilo, in zategadelj se pripravlja na protiodpor.

„Kölnische Zeitung“ je mnenja, da hoče Angleška svojo sedanjo prevlado na morju kar mogoče izkoristiti v pridobitev novih kolonij, češ, ta prevlada ne bo več dolgo trajala. „Zdaj ali nikdar več“ — to je postalo vodilno načelo, po katerem se ravna Angleška in zato se tudi ni ustrašila konflikta s Francijo.

Na rečenem banketu je lord Salisbury povedal, da še niso odstranjeni vsi vzroki nesporazumljenj mej Angleško in mej Francijo s tem, da se je slednja odpovedala Fašodi in nadaljevanje mobilizacije priča, da je to res, in da se je Angleška pripravila na velik in važen korak.

Bržčas pa vzrok vojnih priprav niso Filipinski otoki niti Kitaj, ampak Egipt, ključ k Indiji in sploh k angleški posesti v Aziji ter viru angleškega bogatstva.

„What next?“ To je naslov velezanimivemu spisu v jako ugledni in uplivni „Saturday Review“, v katerem je rečeno, da se tudi najizkušenejši diplomatje ne spominjajo dobe, v kateri so bile mejnarodne razmere tako kritične kakor sedaj, in v katerem je dokazano, da je posest Egipta za Angleško eksistenčno vprašanje.

To posest si hoče Angleška sedaj zagotoviti in sicer na ta način, da si prilasti protektorat nad nilsko državo. Pripravljala je dolgo let teren za to in sedaj menda misli, da je pravi čas, osvojiti si to deželo, katera je pogoj angleški svetovni veljavi in angleški pomorski prevladi.

Tudi drugi angleški listi so že namignili, da gre za Egipt, čigar vladarju je Salisbury prav sedaj naznanil, da ga odstavi, in da spravi na njegovo mesto njegovega mlajšega brata, ako se ne pokori Angleški in ne ukloni angleškim zahtevam. Angleška vlada je sicer ugovarjala, da ima kake posebne namene glede Egipta, ali tako rahlo, da se njenim besedam ne pripisuje noben pomen, kakor svedoči pariškega „Figaro“ izjava.

Tam v Egiptu je torej vzrok angleški mobilizaciji in sedanjemu splošnemu vznemirjenju. Bodo-li evropske države molče pripustile, da se Angleška polasti Egipta? Verjetno ni in od tod izhaja bojazen, da pride v nevarnost evropski mir.

Slovenci, Hrvati in Srbi.

„Dubrovnik“, glasilo srbske stranke v Dalmaciji, je priobčil članek, v katerem se, povodom pravaškega shoda na Sušaku in znane izjave odposlancev kranjske klerikalne stranke, bavi z razmerjem mej Slovenci na jedni strani in mej Hrvati in Srbi na drugi strani.

„Dubrovnik“ stoji na stališču, da je borba mej Srbi in Hrvati nerazumljiva in neopravičena, češ, „stanite tumačiti Italijancu, Francuzu, Inglezu ovu našu borbu, pa kad dozna, da govorimo jednjim jezikom, da imamo iste neprijatelje, sa sažaljenjem

će nas pogledati i prišaptati, da se taki sporovi liječe u ludnici, jer izobražen Evropejac, kolikogod cijenio ulogu vjere i crkve u povjesti, ne može pojmiti ni s toga gledišta tu našu borbu“. Temu stališču ne more nihče ničesar ugovarjati, noben Hrvat in noben Srb in list, ki zavzema tako stališče, zasluži gotovo, da se njegovo mnenje uvažuje.

„Dubrovnik“ omenja najprej, kako se mej Slovenci čedalje bolj utrja misel združenja s Hrvati in navaja izjave slovenskih klerikalcev na Reki ter nadaljuje potem tako-le:

„Mi ne čemo da ispitujemo bliže pobude toj izjavi. „Jedinstvo“ je prigovorilo klerikalizmu te stranke i kazalo, da je ona izjava bila učinjena u svrhu, da pojača redove klerikalne stranke megu Slovincima. „Srbobran“ vidi u onoj izjavi prijetnju Beču i grofu Thunu. Kako rekomo, ne čemo da ispitujemo bliže pobude te izjave, već je uzimljeno onaku kakva je. Klerikalci svijeh naroda i zemalja sliče se, jednaki su. Klerikalce u Evropi, i ako dijele državne i narodne granice, ipak spajaju mnoge dodirne točke. Pa nije čuda, što slovenacki klerikalci dogioše na sastanak hrvatskijem klerikalcima i izjaviše se za hrv. državno pravo. Mi pominjivo pratimo hrvatski pokret, i opažamo, da s dana na dan postaje sve to klerikalniji; a pobudi li se u ikoliko sumnja megu svećenicima pravašima, da bilo ova ili ona hrvatska stranka naginje k zbliženju sa Srbima, oni uskaču u krajnje hrvatske tabore, u Frankovluk, istučući da je u pogibli hrv. državno pravo. Baš s toga Domovinaška frakcija stranke prava, koja se bješe prošle godine počela približivati Srbima, morala je od jednom od toga odustati, jer joj redovi počese rjeđji postajati i svećenici u Frankovluk uskakati s izjavom, da se Domovinaši odriču „čiste nauke“ Starčevićeve i hrv. državnoga prava. Kad ovomu nadodamo, da je predsjednik združene hrvatske opozicije, stari unionista Breščenski, izdavalac i urednik „Balkana“, organa za unijaćenje pravoslavnijeh Srba, tada je jasno kao dan, da je hrv. državno pravo osim drugih atributa još i maska, pod kojom se skriva katolička propaganda na Balkanu, čim se teži postići nadmačnost katoličke crkve nad pravoslavnom. Kod

LISTEK.

Po dnevih strahu.

Z Dunaja, 6. novembra 1898.

Vsa stolica je bila te dni v veliki razdraženosti, saj se je pripetilo par slučajev one najgroznejše in najstrašnejše bolezni, ki je bila v prošlih vekih prava „šiba božja“, tako da je cerkev sprejela v litanije prošnjo, naj nas Bog obvaruje kuge.

Kuga ima svojo domovino v Mesopotamiji, od koder se razširja od časa do časa daleč na okrog. Že v starem veku je nekaterikrat divjala po Evropi, in izmej poznejših epidemij je zlasti znana iz 14. veka, „črna smrt“ imenovana, ki je pustošila po vsi Evropi. Tedanji zgodovinopisci nam pripovedujejo, da je pomorila nad četrtino vsega prebivalstva, ter da so izmrli nekatera cvetoča mesta povsem. Pozneje je postala redkejša in sporadičnejša, no, še v zimi od 1878. na 1879. je zahtevala v Astrahanu 600 ljudij v žrtev.

V Indiji pa je kuga bolezen, ki ondu nikdar prav ne preneha. Zato je pri sedanjem živahnem občevaranju in prometu tudi vedno še mogoče, da se zatrosi v naše kraje.

Tekom epidemije 1894. v Hong Kongu in drugih kitajskih krajih so dognali prof. Kitasato

ter zdravnika Aoyama in Yersin, da pouzroči kugo bacil.

Ko je nastala lani v Indiji zopet epidemija, so poslale tja razne države, in tako tudi naša, zdravnike-veščake, da znova študirajo to grozno bolezen ter skušajo dobiti zoper njo zdravilo. Sicer so po principih, ki so po modernem znanju gotovo pravi, in ki so se pri drugih sličnih boleznih obnesli, tudi kugo že poskušali zdraviti s posebnim „serumom“, kar pa se doslej, vsaj po poročilih naše komisije, še ni zadostno obneslo.

Omenjeni veščaki so donesli iz Indije s saboj bacile, da bi nadaljevali doma znanstvena raziskavanja in poskuse na živalih. Take studije so v navadi na vseh velikih, svetovnih klinikah, in nikjer ni bilo še doslej nesreče z njimi.

Na Dunaju pa se je — kako je to nastalo, ostane pač večno nerazrešeno! — inficiral sluga v institutu, obolel in kmalo umrl. Zdravniki niso mogli takoj pogoditi uzroka bolezni, izpoznali so jo pa še vendar pravočasno.

A tu se je zgodila velika, nedopustna napaka. Bolnik je ležal na Nothnagelovi kliniki, sicer v posebni sobici, a izolacija je bila vendar povsem nemogoča in nezadostna. To je priznal tudi najvišji zdravstveni svet. — Mogoče bi bilo torej, da za-

trosijo posetniki bolnice grozno bolezen po vsej državi. Velika sreča, da se to ni zgodilo! — Zdravnik dr. Müller je strežnici, ki sta bili pri njem v službi, ki sta stregli umrlemu slugi in katerih jedna se je čutila bolno, takoj spremil v epidemijsko bolnico. Toda tam sta on sam, kakor tudi strežnica Pecha umrli kot žrtva svojega poklica. Omenil sem, da je bila nevarnost velika. V torek je umrl služabnik Barisch, a namesto, da bi takoj zaprl bolnico in kontumacirali vse, ki so prišli z njim v dotiko, je bil do sobote promet povsem svoboden, šele tedaj se je bolnica povsem zaprla za celih 12 dni. Za slučaj, da bi se bila bolezen raznesla, je to bilo mnogo prepozno. No, k sreči je ostalo brez hujših posledic.

Kričanje lista „Deutsches Volksblatt“ je imelo lep uspeh. Izkazalo se je, da more časnikarstvo vender le še našo veleslavno, prezaspano oficijalno zdravstveno zastopstvo vzdriniti, da vsaj pozno ukrene kar treba za zdravstveno varstvo. Vsekakor pa je bilo obžalovati, da i to pot ta časopis ni mogel brzdati svoje narave, nego je izkušal vse obrniti na vodo antisemitičnega mlina.

Tudi v državnem zboru je došlo do razprave. Žal, da sta bila prva govornika famozni Gregorij in njegov duševni bratec Schneider. S svojo preti

ovakoga stanja stvari, mi se ne čudimo izjavama slovenačkih klerikalcev, jer njih kao i hrvatske klerikalce ne vodi široko narodno načelo već izmegju ostaloga i vjerska propaganda, koja samo može pospješiti da se iskopa što dublja jama za grob narodnijem idealima Slovenaca, Hrvata i Srba.

Žele li zbilja Slovenci osigurati svoj nacionalni opstanak, treba im se osloniti na Hrvate i Srbe. Ali neka ne misle da i nama cvijetaju ruže, i mi smo na udarcu njemačkoga prodiranja na istok, i nama on zadaje svaki dan teške udarce, koji pri razdvojenosti Srba i Hrvata postaju teži i sudbonosniji. S toga je dužnost Slovenaca, da dobro prouče naše prilike, pa tek da stape megu zavagjene Srbe i Hrvate, kao poštenu posrednici i prijatelji jednima i drugima. Slovenci osim što oslanjanjem na Hrvate i Srbe nastoje obezbijediti svoj opstanak, treba da uzmu na se ulogu izmiritelja zavagjene braće; oni mogu to uraditi, te je njihova dužnost, to bi morala biti pogodba njihova stupanja megu nama. Cijenimo da liberalna slovenačka stranka poznaje naše prilike, te ako zbilja goji misao združenja južnijih Slovena, treba da na se uzme ulogu izmirjenja Srba i Hrvata u Austro-Ugarskoj, jer bez tega izmirjenja o združenju nema govora: bez Srba i usprkos njima ne može se ništa postići. Što se tiče sudbine Bosne i Hercegovine treba da slovenački rodoljubi pokažu Hrvatima svoje sadašnje i nekadašnje zemlje, i da im prišapću riječi lorda Salisbury na berlinskom kongresu, kojima je motivisao prijedlog okupacije: pridruženje Bosne i Hercegovine susjednjem kneževinama (t. j. Srbiji i Crnoj Gori) stvorilo bi vijenac slavenskih država, koji bi svojom vojničkom snagom ugrožavao opstanak drugim neslavenskim državama; i riječi ministra Tisze, da je okupacija Bosne i Hercegovine klin u slavensko meso.

Držimo da smo se bistro izjasnili, da će nas Slovenci razumijeti: klerikalci će se na nas ljutiti, a liberalci nadamo se da će uzeti ove naše iskrene riječi k srcu, jer ih diktira ljubav k boljoj budućnosti južnijih Slavena. Ova se može postići samo bratskom uzajamnošću i vjerskom snošljivošću.

Ne bomo preiskovali, u koliko so „Dubrovnikova“ izvajanja glede hrvatskih strank, torej glede Domovinašev in pristašev dr. Franka osnovana, ali, da naših kranjskih klerikalcev ne vodi široko narodno načelo, ampak da jim je tudi pri približevanju Hrvatima zgolj in jedino v mislih vjerska propaganda, o tem ni nobenega dvoma. Verski fanatizem teh naših ljudi presega vse meje. Tega ne kaže samo dosledno zasranovanje pravoslavlja, to so pokazali tudi strupeni izbruhi proti mohamedanskim Hrvatima v Bosni povodom članka, kateri je svoj čas priobčil v našem listu — hrvatski duhovnik.

Kar se tiče razmerja mej Slovenci in Srbi sodimo, da je vsaj narodni stranki pot jasna. Zvesto hoče delati na združenje s Hrvatima, prej kakor slej pa bo perborescirala in odločno obsojala vsako gonjo proti Srbom, smatrajoč Hrvate in Srbe za jeden narod, in gotovo bi se tudi ne plašila posredovanja mej Srbi in Hrvatima, ko bi vedela, da bi jednaki ka-

rano in neumno protizidovsko politiko sta mnogo pokvarila glavnemu govorniku, posl. Steinerju, ki je v zmernem, sijajnem govoru razkazal vse napake, ki so pouzročile te žalostne dogodke in to veliko nevarnost.

Nezadostni prostori v veliki občni bolnici, nepremišljeno ravnanje oblastij, vse to je pospeševalo žalostne izkušnje, ki naj bodo svarilo za bodočnost. Ali se bode pri nas vsaj zdaj kaj ukrenilo na bolje, kdo ve? Vlada, ki žrtvuje leto za leto milijone za puške, ki zameče milijone borzijancem za valuto, ki pita s tisočaki „reptiljski fond“ za vladno žurnalistiko, — ta vlada nima par tisočev, s katerimi bi se na mah odpomoglo neprimernim, včasih naravnost škandaloznim razmeram, vsled katerih trpi naše zdravstveno življenje.

Dunajske klinike so prave luknje in istinito v največji zasmeh zdravstvenim zahtevam. Mesto da zidajo dostojne bolnice, moralo se je skrbeti za gledališča, muzeje, kasarne in cerkve. Vse to je stalo na milijone; kaj čuda, da ni preostalo bora za bolnice! Da pri teh razmerah doslej še ni bilo hujše, se je res zahvaliti le usodi. Ali pa pri drugi slični nepriliki ne nastane epidemija, kdo ve!

Upamo, da tri žrtve kuge ne ostanejo brez pomena, temveč da povzročijo na Dunaju in tudi drugod mnogo zdravstvenih reform! X.

kor drugim to posredovanje dobro došlo, in da „Dubrovnikov“ glas ni glas upijočega v puščavi, saj je čisto gotovo, da sedanje razmere na Hrvatskem so take, da ne morejo biti vabljive za Slovence, a izboljšajo se šele tisti dan, ko se doseže sprava mej Hrvatima in mej Srbi.

V Ljubljani, 10. novembra.

Iz seje državnega zbora. Generalnim govornikom za obtožbo ministrov Badeni, Gautsch in Thun je bil izvoljen posl. dr. Funke. Njegov govor je bil skrajno plitek in brez vsake nove misli. Odrekal je Badeni in Thunu zmožnost za državnika, dasi sta bila izvrstna uradnika. Manjka jima zlasti resnobe v presojanju najresnejših državnih razmer, poleg tega pa je Thun zatajil svojo narodnost. Obtoženi Thun ne najde v vsej zbornici zagovornika, kar se ne pripeti nikjer drugod, kjer ima vlada toliko večino. Tragična krivda Badenija je bila njegova silovitost, s katero je nastopal v parlamentu proti opoziciji, Thun pa je zavl isto nasilnost v naredbe, kar je že vse jedno. Ministerski predsednik, ki varuje kršenja ustave svojih prednikov, ki zatira pravice nemškega naroda, ki se je vdal slovansko-fevdalni večini ter je začel razdirati državo, je izgubil pravico, govoriti o državni misli. Naj se odpravijo jezikovne naredbe, potem bo mir in § 14. ne bo treba, kakor ga ne poznajo druge, cvetoče države. Vlada išče le povoda, da razpusti parlament; vlada in večina ne moreta poslušati stvarnih razprav, ampak govorita o obstrukciji. Thun odbija Nemce, je grobokop Avstrije, zato pa naj gleda, kakšne sadove bo žel. Zgodovina ga bo sodila. Schönerer je odgovarjal grofu Stürgku in vit. Jaworskemu, češ, da misli velik del avstrijskih Nemcev še mnogo radikalnejše, kakor je govoril on; njegov govor je bil res tak, da je bil mogoč samo v parlamentu, saj drugod je svoboda besede zabranjena. Nemci se ne udado, ampak bodo nadaljevali svoj boj z geslom: „Heil Alldeuschland!“ Wolf je zavračal trditve dra. Kaizla, da so Gautscheve jezikovne naredbe le sad poglajanj s češkimi Nemci. To ni res. Gautscheve naredbe so Badenijeve, in Nemci, ki so se pogajali z vlado, niso bili pooblaščenici nemškega naroda. Nacionálna stranka ima prav po zaslugah vlade tolike vspehe in zločinsko postopanje večine, ki se hoče na nemški posesti nazreti, ji je le v podporo. Večina hoče razbiti Avstrijo. Ako pravi Jaworski, da hočejo Poljaki mir, toda jednake dolžnosti in jednake pravice, je to gola komedija. Pravice, katere uživajo dandanes Poljaki, so vzete vsem drugim delavim narodom v državi. Poljski narod je narod parasitov! (Burno ugovarjanje.) Wolf: Narod parasitov na avstrijskem državnem telesu! (Predsednik pozove govornika k redu. Tu so se vršili prizori največje ogorčenosti. Čehi, Poljaki in Jugoslovani so skočili s svojih prostorov in razumeti je bilo mej viharjem vedno le: „Ven z njim! Odtegnite mu besedo!“) Predsednik je odtegnil Wolfu radi nezasišane žalitve poljskega naroda besedo. Posl. Daszinsky je protestiral proti žalitvi Poljakov, ki so delavni in pridni kakor drugi narodi. Na tisoče in tisoče jih dela po rudokopih, po tovarnah ter celo pri tistih fabrikantih, ki vzdržujejo Wolfa z narodnimi darovi in zbirkami. Parasit ni narod Poljakov, ampak Wolf sam, ta politični berač. V očeh vsakega dostojnega človeka je Wolf izgubil pravico, da se postopa z njim, kakor s človekom, ki ima čast. Posl. pl. Gnięwos z je imenom Poljakov izjavil, da tak poulični capin naroda poljskega sploh ne more razžaliti. Wolf je ves čas psoval, a odgovarjal mu ni nihče. — „Vaterland“ piše o tej seji: Mislimo, da je skrajni čas, da se ne daje inozemstvu več na pogled notranja raztrganost monarhije ter da se ne nudi več notranjemu izdajstvu orožje, s katerim se herostratsko in veleizdajalsko počenjanje nadaljuje. — „Vaterland“ se izreka povsem za dra. Kaizla, ki je zagovarjal potrebo, da se v sedanjih časih uveljavi § 14.

Parlamentarna zveza nemške narodne stranke je imela dolgo sejo o sklepih zaupnih mož v Gradcu. Tudi poslanci te zveze se niso izrekli nič priznalno in zahvalno o zaupnikih in dr. Steinwender je govoril celo precej osorno in zasmehljivo. Vender pa ni sklenila seja ničesar, kar bi bilo sklepom zaupnikov nasprotno, kar je „Grazer Tagblattu“, ki se skriva sedaj za volilce, povsem zadosti.

V ogerskem parlamentu so se pripetili sila burri prizori. Opozicija hoče na vsak način upro-

pastiti Banffyja ter izrablja sedaj neko afero, katero je imel veliki župan Dessewffy z Banffyjem. Opozicija trdi, da je hotel Banffy prisiliti župana, naj v neki zadevi prelomi svojo častno besedo. Dessewffy in Banffy trdita, da to ni res. V zadnji seji, ki je postala po predlogu opozicije tajna, je Banffy zopet zatrjeval, da je ona trditev lažnjiva. Tedaj mu je zabrusil posl. Sima v obraz besede: „Vi ste prost, podel, usmiljenja vreden šuft!“ Tudi dva druga govornika, sta trdila, da je Banffy pritiskal na župana, da bi ga pridobil za vladno stranko. Posl. Rakovszky je dejal ministerskemu predsedniku, da ga bo klofotal. Zid Gajary je napadel grofa Karolyija, češ, da je svojo izvolitev kupil, da je narodna stranka — steber opozicije — večinoma kupila svoje mandate ter da more sam spoštovati le tiste, ki domovini koristijo. Gajary je govoril bržčas po naročilu Banffyja. Gajary in Karolyi sta imela „ogerski“ duel, t. j. streljala sta v zrak ter si potem segla junaško v roke.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. novembra.

— (Nove ustanove.) Slovenski mecen gosp. Josip Gorup položil je danes pri ces. kr. deželnem predsedstvu v Ljubljani 30.000 gld. rente v ta namen, da se v spomin cesarjeve vladarske petdesetletnice napravijo štiri ustanove po 300 gld. za gojence slovenske narodnosti na trgovskih akademijah. Besedilo ustanovnega pisma priobčili bomo v sobotni številki.

— (Tudi „Slovenec“!) Poročali smo že, kaka napaka se je primerila raznim listom dunajskim. Poljski klub je bil sklenil, čestitati krakovskemu „Czasu“ na petdesetletnici njegovega obstanka. Pomotoma so danajski listi poročali, da je klub sklenil čestitati papežu na njegovi petdesetletnici. Papež sedaj sicer ne praznuje nobenega jubileja, a vzlic temu dunajskim listom njih zmote ni šteti v zlo. Uredniki so največ židovske vere in se ne zanimajo mnogo za papeževe jubileje. Kar pa se more dunajskim listom oprostiti, tega ni odpuštili glasilu kranjske duhovščine. „Slovenec“, ki je vender v zakup vzel vse katoličanstvo, je tudi prinasel brzojavko, v kateri je poročal, da je poljski klub sklenil, da se odpošlje papežu povodom petdesetletnega mašniškega jubileja brzojavna čestitka. To je za duhovniški list vsekako huda blamaža. Kanonik Kalan torej ne ve, kdaj je bil papež posvečen za mašnika in da sedaj ne praznuje petdesetletnega mašniškega jubileja in „Slovenec“ izdajatelj, profesor dr. Janežič, tega tudi ne ve! Če duhovniški redakterji niti o tacih rečeh niso poučeni, kako je potem verjeti, da o posvetnih rečeh kaj več vedo!

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Nocoj se bode igrala drugič velezabavna, vesela in zanimiva opereta „Klarič na vojaških vajah“. Opereta ima povsem dostojno snov in pikantnost ne prestopi nikdar meje docentnosti. Ogleda si jo lahko prav vsakdo in ne bo mu žal. — Opera pripravlja „Halko“, „Traviato“, in „Trubadurja“. Vse tri se bodo pele še ta mesec. V decembru pa se bode pela velika Wagnerjeva opera „Lohengrin“.

— (Za „Martinov večer“,) katerega priredi pevsko društvo „Slavec“ to nedeljo v gostilniških prostorih pri „Virantu“, so poskrbeli reditelji, da bode prav zabaven, poleg petja in godbe zastopana bode tudi „Goska“ v narodni opravi. Mej vzporedom in po istem bode mali ples. Vstopnine ni. Vstop pa imajo le člani društva „Slavec“ in po njih upeljani gostje. Začetek ob 1/8. uri zvečer.

— (Domača umetnost.) V izložbi g. Kollmanna na Mestnem trgu je razstavljen jako lep okvir, kateri je izrezljal g. Jos. Kankelj, podobar v Škofji Loki. Narisek je bil napravljen v obrtni strokovni šoli. Delo je fino in kaže izredno sposobnost izdelovalca.

— (Utopljenko.) popolnem neznano žensko, našli so danes popoldne v Gradašci. Bržčas je žena po nesreči padla v vodo in utonila, ker ni na njej nobene poškodbe in so pri nji našli tri goldinarje denarja.

— (Policijske vesti.) Mestna policija ljubljanska aretovala je v mesecu oktobru letos 322 oseb in sicer zaradi izgrediv in kaljenja nočnega miru 133, zaradi postopanja 90, zaradi beračenja od hiše do hiše 30, zaradi pijanosti in ležanja na javni cesti 24, zaradi prestopka tatvine 11, zaradi reverzije 7, zaradi prestopka poškodbe tuje lastnine 4, zaradi hudodelstva tatvine 4, zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti 4, oseb zasledovanih v policijskih listih 4, zaradi prestopka goljufije 3, oseb brez prenočevališča

in izkaza 3, zaradi hudodelstva javnega nasilstva 2, zaradi hudodelstva razžaljenja Njega Velikanstva 1, zaradi prestopka železnice cestnega reda 1 in zaradi pregreška § 5. vlač. postave 1. Ces. kr. deželnemu sodišču se je izročilo 18, c. kr. okrajnemu sodišču pa 77 oseb. Odgonskim potom se je odgnalo iz Ljubljane 69 oseb, izgnale so se iz Ljubljane dve osebe. Tatvin se je ovadilo meseca oktobra 31. Vrednost ukradenih reči je znašala 748 gl. 82 kr. V 16 slučajih so bili storilci znani ali so se poizvedeli in ovadili. Mestni policijski stražniki napravili so 590 ovadeb, mestni policijski detektivi pa 112. Vseh vlog je imel mestni policijski urad v mesecu oktobru 1566.

— (Pri ljubljanskem magistratu) vzprejme se takoj pomožni uradnik z lepo pisavo.

— (Predzrna tatvina.) Kočevska orožniška postaja je dobila pred nekaj dnevi od orožniškega zapovedništva v Ogulinu na Hrvatskem obvestilo, da se je šest znanih tatov odpravilo v Kočevje z namenom, da izvrše tam večjo tatvino. Vsled tega so bile storjene najboljše varnostne priprave in so razen orožnikov patrolirali tudi finančni stražniki in gasilci. Zlasti se je gledalo na razne pristave, češ, tatovi bodo bržčas kaj užgali in splošno razburjenost porabili, da izvrše svoj namen. Jedna patrolja je naletela na tri sumljive Hrvate in jih ustavila, a jih zopet pustila iti, ker so rekli, da so drvarji in da iščejo dela. To so se morali tatovi smejati, ko so tako poceni odnesli kopita! Patroliranje je trajalo vso noč, vrh tega pa je tudi vsak posamni prebivalec imel svojo stražo. V pivovarni g. Petra Jakliča je bilo kar vse polno straž, samo v jedni sobi jih je bilo 17. A mej tem, ko so te straže popivale in patrolje patrolirale, so se tatovi vtihotapili v Jakličchevo pivovarno in v najbližji sosesčini tiste sobe, kjer je sedelo 17 straž, vlomili železno Wertheimovo blagajno in odnesli 1200 gl. denarja.

— (Šolske razmere na Sp. Štajerskem.) Piše se nam: Zadnjo soboto ste govorili o nemški šoli v Brežicah. Morda zanima koga zvedeti, da ima komaj dobro uro od Brežic oddaljena vas Kapela jednorazredno šolo, v kateri je 332 otrok (glej Rožek Schem. d. V. Sch. Steiermarks 1897). Trirazredna nemška šola v Brežicah ima pa 101 otroka! (Isti vir). Ali oblastni Linhart, ki učiteljem na deželni konferenci ni dovolil debate, ali ta Linhart ni zato v Gradcu, da bi kričeče take krivice odpravil? Ali se bo morda našel kdo, ki bo njega odpravil? Čas bi bil! Radovedno smo, je-li v novem drž. proračunu 1899. preliminirano mesto deželnega šolskega nadzornika za Spodnji Štajer.

— (Po krivici obdolžen!) Pri celjskem okrožnem sodišču se je vršila v soboto obravnava proti učitelju v Rajhenburgu, g. Feliku Ekslu, kateri je bil obdolžen nenravnega dejanja. Eksla so ovadili duhovniki. Vsled te ovadbe se je proti Ekslu začela disciplinarna preiskava. Eksel je bil suspendiran in zajedno je sodišče začelo proti njemu postopati. Kaplanje, ki so Eksla ovadili, so se sklicevali na sedem deklic, katere so zaslišali in katere so Eksla dolžile rečenega hudodelstva, pri uradni preiskavi pa se je izkazalo, da so dolžitve popolnoma neosnovane in da so šolarice dolžile učitelja iz — strahu pred kaplani! Sodišče se je prepričalo o Ekslovi nedolžnosti in je obtoženega učitelja oprostilo.

— (Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi v nedeljo dne 20. listopada, ob 3. uri popoldne javen shod v gostilni „pri Cvacgerju“ v Blačah pri blaškem jezcu z naslednim dnevnim redom: 1. Pozdrav. 2. Katere stranke se naj oklenejo Slovenci? 3. O državnem in deželnem zboru. 4. O naših šolah. 5. Nasveti. 6. Prosta zabava in petje.

— (Godba našega domačega pešpolka štev. 17. v Celovcu) je dobila novega kapelnika J. Hurka, ki je prej bil pri 95. pešpolku, in kateri nastopi svojo službo z dnem 1. decembra za poskušno dobo šestih mesecev.

— (Aretovan anarhist.) Tržaška policija je v torek aretovala 26letnega pekoveškega pomočnika Ivana Tallarinija iz Luga pri Raveni, katerega je italijanska policija že dlje časa iskala, ker je znan in jako nevaren anarhist.

— (Slovenski klub na Dunaju) ima v tej sezoni prvi svoj večer v soboto 12. t. m. v hotelu „zur goldenen Ente“ I. Riemergasse 4. — (v dvorani pri tleh). Začetek ob 8. uri zvečer. — V tej dvorani je ob 7. uri zvečer občni zbor podpornega društva za slovenske visokošolce, ki je bil v našem listu že naznanjen. Na Dunaju bivaajo Slovenci in Slovenke se bodo gotovo mnogoštevilno udeležili tega večera slovenskega kluba, ki stopi že v 14. leto svojega obstanka.

— (S hrvatskega vseučilišča v Zagrebu.) Odbor hrv. akad. podpornega društva nam javlja, da so bili na glavni skupščini dne 3. t. m. vanj izvoljeni naslednji gospodje: Slavo Dragić, predsednikom; Franjo Seifert, blagajnikom; a za odbornike: Mirko Baglama, Gustav Bazala, Mah-

mud beg Hrasnica, Miroslav Kekić, Iv. Krnic, Ferdo Kuchynka, Slavo Marhotić, Bogdan Penjić, Fran Srčan, Jaraj Sajatović. Za namestnike odbornikov so izvoljeni: Fran Domazetović, Jakov Grgurić, Franjo Šulak, Vilim Tausani. Revizorja sta: Stjepan Majer in Fran Mihletić. Razsodnik pa: Josip Babić, Adam Cimmerman, Ernest Čimić, Mihajlo Ebrić, Matija Hukavec, Ivan Janković, Ivan Petranović. V prvi seji dne 4. t. m. konstituiral se je odbor tako-le: Mahmud beg Hrasnica, podpredsednik; Fran Srčan, I. tajnik, Mirko Baglama, II. tajnik; Slavo Markotić, blagajnikov namestnik. Ker so člani hrv. akad. podpornega društva večinoma potrebni društvene podpore, obrača se odbor tudi do slovenskih rodoljubov s prošnjo, naj mu z denarno podporo pomorejo izvršiti njegove častne ali težke naloge. Po društvenih pravilih postane pokrovitelj, kdor podari 100 gl., a kdor podari 50 gl. postane ustanovnik. Podporni člani plačujejo na leto 2 gl. — Odbor.

* (Največji književni honorar) se bode gotovo izplačal l. 1925. Leta 1883. je namreč naložil neki Stranjev v banki v Petrogradu 50.000 rubljev ter je uredil, da ima ta glavica rasti do l. 1925; tedaj pa se ima izplačati onemu, kateri bode napisal najboljšo povest s snovjo vladanja carja Aleksandra I. Pregledali jo bodo člani petrograjske akademije. Glavnica je naložena na 5% obresti in bode znašala leta 1925 dva milijona rubljev.

* (Odlikovana drama.) Odbor velike razstave v Turinu je razpisal nagrado 2000 lir za najboljšo dramo. Odboru je došlo veliko število del. Tri drama so bile zbrane, da se igrajo zopored v Teatru Politeama. Občinstvo naj bi se končno z glasovnicami izreklo za najboljšo dramo. Tretji večer so igrali dramo „Anima“. In ta je dobila največ glasovnic, zato pa tudi častno darilo. Tedaj šele so odprli odborniki pred občinstvom zaprti kuvert z naslovom neznanega avtorja. Bil je dama, mlada gospa Amelia Roselli v Rimu. Njena drama se bo igrala poslej pač na mnogih odrih.

* (Družina leva v Schöabrunnu) V cesarski javni menažeriji v schöabrunnskem vrtu poleg Dunaja je skotila levinja dvojce potomcev, močnega levička in šibko levice. Oba sta poginila že v par dneh.

* (Sebe in sina usmrtila.) V Ebergasingu ob reki Fsi je 7. t. m. skočila žena kočijaža Ederja s svojim štirikotnim sinkom v vodo. Katarina Eder je bila velika zapravljivka. Zadolžila se je pri različnih trgovcih, pri mesarju, peku itd. za več sto goldinarjev. Ker so postali terjatci presilni in se je bala moža, vzela je svojega malega sinčka ter z njim skočila v Fiso. Zdravniki so konstatovali, da se je ubogi otrok z vso silo branil; imel je namreč prste desne roke vse zgrizene.

* (Ženske muhe) Slavna umetnica Sara Bernhardt je sklenila, da pojde skoro v Indijo na lov tigrov. Vzeti hoče seboj veliko igralsko družbo, katere bode Indijancem predstavljala nekaj najmodernejših evropskih iger. Ladija se že pripravlja; vodil jo bode pa francoski pisatelj Pierre Loti. Tako je določila Sara Bernhardt, kar je Pierre Loti z veseljem sprejel, kajti svoj čas je bil slavni pisatelj mornarski častnik.

* (Koliko človek povzije) Medical-Record priobčuje, da zdrav človek z dobrim tekom v 70 letih svojega življenja povzije 96.000 kilogramov hrane.

* (Mačke prenašajo davico.) Vrhovni zdravstveni svet v Parizu je sklenil, da se opozori francosko občinstvo, naj ne puste, da občejejo otroci z mačkami, ker imajo mačke večkrat difterijo ter se zato preneso bacili na deco.

* (Hiša od aluminija.) V Chicagu sestavljajo v jedni najlepših ulic hišo od aluminija. Ta nenavadna hiša bode 64 metrov visoka ter bode imela 17 etaž. Velike vrednosti bode taka hiša zlasti zato, ker je aluminij nezgorljiv.

Književnost.

— Slovenski stenski in skladni koledar je založil podjetni narodni trgovec papirja g. Jos. Petrič. Stenski koledar ima jako priročno obliko ter ima poleg podatkov glede koleka tudi določbe za pošte in brzojavke. Stane samo 25 kr. Jako praktičen je skladni koledar, ki se rabi kot podlaga. Izšel je v 7 barvah ter stane le 60 kr. Oba koledarja je tiskala „Narodna Tiskarna“. Tvrdo Petričevo narodnemu občinstvu, zlasti pa uradnikom, učiteljem in dijakom znova priporočamo ter opozarjamo na inserat.

— „Slovenka“. Vsebinska 22. zvezka: A. Aškerc: Otožnost — pesem (prevod). — Márica II.: Vrnitev — pesem. — Karol Dolenc: Srečanje. — Medved: Črni šal — pesem. — Márica II.: Prijateljska pisma uredništvu „Slovenke“. — Dan vernih duš. — Vida: Pesni. — Literatura za mladino. — Zorana: Komu velja? — pesem. — Grof Lev Tolstoj. — Književnost in umetnost. — Razno. — Doma.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 10. novembra. V današnji seji poslanske zbornice se je začela razprava o

predlogu, naj se obtoži Badienijevo ministerstvo, ker je novembra l. l. poklicalo policijo v parlament. Govorili so Kaiser, Türk, ki je trdil, da pravi avtor jezikovnih naredb je grof Goluchowski, in Bendel. Razprava se je potem pretrgala.

Dunaj 10. novembra. Koncem današnje seje bodeta Jaworski in Engel interpelirala vlado radi iztiravanja Čehov in Poljakov iz Nemčije.

Dunaj 10. novembra. Prihodnja seja poslanske zbornice bo v sredo, mej tem pa bodo imeli pododseki in proračunski odsek seje.

Dunaj 10. novembra. Danes sta dr. Danielak in Szponder izstopila iz Stojalsowskega stranke.

Dunaj 10. novembra. Danes zjutraj se je v konjiški vojašnici v predmestju Josefsstadt vršil dvoboj na sablje mej posl. Gniwoszem in posl. Wolfom. Dogovorjen je bil dvoboj na sablje, dokler jeden nasprotnikov ne postane za boj nesposoben. Posl. Gniwoszw je bil že pri prvem spopadu ranjen in sicer na glavi, kjer je dobil labko, 7 cm dolgo rano, in na desni roki, kjer je rana težka. Nasprotnika sta si segla v roke. Gniwoszw se je peljal v svoje stanovanje, kjer ga je dr. Oblinski obvezal. Oblinski je izjavil, da rana ni nevarna.

Dunaj 10. novembra. Pri dvoboju Wolf-Gniwoszw je bil podmaršal Schmidt nadzornik. Po dvoboju je Wolf pristopil k Gniwoszu in mu hotel podati roko, a Gniwoszw je rekel: Zdaj ne. Čez nekaj časa je Wolf zopet prišel k Gniwoszu, na kar mu je ta dal roko, rekši: Ali ne razžalite več poljskega naroda. Gniwosza sta obiskala tudi Hořica in Udržal ter mu izročila posetnice vseh čeških poslancev.

Dunaj 10. novembra. Popoldne so vsi poljski in maloruski poslanci oddali pri Gniwoszu svoje vizitnice. Tekom popoldneva je došlo Gniwoszu z raznih strani mnogo brzojavnih izrazov simpatije.

Geneve 10. novembra. Danes se je začela obravnava proti Lucheniju. Že ob 6. uri zjutraj se je jelo zbirati občinstvo in so orožniki le težko vzdržali red. V dvorano je prišlo le 100 poslušalcev. Po prečitaniu obtožnice se je po švicarskem postopniku začelo takoj zaslišavanje prič. Chamartin, kateri je Luchenija prijel, je izpovedal, da je Luchenija vprašal, kaj je storil, in da mu je ta odgovoril: nič. Luchenij je zaklical: Ni res, jaz sem Vam koj povedal, da sem avstrijsko cesarico umoril. Druge priče niso nič posebnega povedale. Prečitala se je tudi izpoved dvorne dame grofinje Sztaray. Obravnava se nadaljuje.

Pariz 10. novembra. „Matin“ javlja, da so imeli admirali včeraj velevažno posvetovanje in da je že danes pripravljeno brodoge 30 ladij.

Narodno-gospodarska stvari.

— Nove kolkovne znamke za plačevanje davka od trgovine z efekti. Ukaz finančnega ministerstva z dne 8. avgusta 1898. l. določa, da počenši s 1. dnem oktobra 1898. se spravijo v prodajo nove kolkovne znamke za plačevanje davka od trgovine z efekti z vrednostnim oznanimom v kronski vrednosti. Izdale so se v 18 vrstah, in sicer po 10, 20, 40, 50, 60 in 80 vinarjev, potem po 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 20, 30, 40 in 50 kron. Kolkovne znamke za plačevanje davka od trgovine z efekti (izdaja 1892), ki se prodajajo sedaj, se spravijo s 30. dnem novembra 1898. l. popolnoma iz prodaje. Uporaba iz rabe spravljanih kolkovnih znamk za davek od trgovine z efekti po tem času se šteje za jednako, kakor da bi se ne bila izpolnila zakonita kolkovna dolžnost, in je zvezana s slabimi posledki, ki so z njo združeni po zakonu. Iz rabe spravljene, neuporabljene kolkovne znamke za davek od trgovine z efekti izdaje 1892. l. bodo, pazéč na obstoječe predpise, od 1. dne novembra do vštete 31. dne decembra 1898. l. zamenjavali kolkovni založni in prodajni uradi, katerim je izročena izdaja kolkovnih znamk za davek od trgovine z efekti, brezplačno za nove znamke. Dotične vloge strank so proste kolka. Po 31. dnem decembra 1898. l. se ne bodo iz prometa vzete kolkovne znamke za davek od trgovine z efekti niti zamenjavale niti povračale.

— C. kr. trgovinsko ministerstvo poslalo je trgovski in obrtniški zbornici prepis seznama avstro-ogerskih kupčijskih in obrtniških firm v Carigradu, katerega je tamošnja avstro-ogerska trgovska in obrtniška zbornica priložila k letnemu poročilu za leta 1897. Seznam se lahko v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani ogleda, ustreže se pa tudi lahko na željo s prepisi.

Cenene esence, katere se često primešajo santalni esenci, da je cenejša, so vzrok ledičnim boleznim, radi katerih mladina često toži. Ako rabiš pristni **Santal-Midy**, veš, da imaš čisto zdravilo, ki se ne pokvari ter te ozdravi tekom 48 ur brez vsakih posledic. (11—3)

Umrti so v Ljubljani:

V deželni bolnici:
Dne 5. novembra: Rozalija Maček, dnarica, 51 let, jetika. — Primož Debeve, dninar, 75 let, ostarelost.
Dne 6. novembra: France Škrjanec, pastir, 13 let, opekline. — Leopold Cvetrešnik, brivec, 37 let, blaznost in ohromelost.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
9.	9. zvečer	742,6	9,8	brezvetr.	oblačno	0-2
10.	7. zjutraj	742,0	8,6	brezvetr.	oblačno	
"	2. popoln.	741,2	10,6	sr. jug	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 9,5°, sa 4-4' nad normalom.

Dunajska borza

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	—	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	130	—	"
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlet. zast. listi	98	10	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	—	"
Ljubljanske srečke	23	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	568	—	"
Papirnat rubelj	1	27 1/2	"

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob boleznih in smrti naše ljube matere, gospe

Franje Razinger

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo predrage rajnice k zadnjemu počitku, izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem srčno zahvalo.

Posebej in iskreno pa se zahvaljujemo prečast. gospodu župniku Malenšku za tolažbo rajnice v njeni bolezni, potem prečast. duhovščini ter darovateljem krasnih vencev.

Vsem skupaj: Bog povrni!

V Ljubljani, dne 10. novembra 1898.

(1750)

Žalnočča rodbina.

Proda se hiša

v kateri se nahaja prodajalnica, gostija in prodaja tobaka, po ugodni cenl. Pogoje naznani posestnik J. C. Demšar v Železnikih. (1734—2)

Sprejme se takoj (1743—2)

spreten uradnik

v notarski pisarni v Ložu.

Zdravo stanovanje

v III. nadstropji, s 3 sobami in pritliklinami, odda se s 1. februarjem 1899 v najem. — Več se izve v manufakturni trgovini Pod Trančo. (1746—1)

Kanarčke iz Harca

z izbornim globokim, votlim žvrgolenjem, grljenjem, cingljanjem itd. oddajam po 10, 8, 6, 5 in 4 gld. komad ter jamčim, da dosejo živi. Smejo se tudi premeniti po 8dnevni poskušnji. Navodilo za pravilno ravnanje se brezplačno priloži, ako se sklicuje na ta list. Premovani v januarju 1898. l. s 6 srebrnimi svetinjami.

J. R. Brezina

gojitelj žlahtnih harških kanarčkov v Lincu ob Donavi.

NB. Za kupčevalce! 800 komadov oddam v večjih partijah. Kupčevalska cena! (1719—1)

Gostilna „Miramar“

na Starem trgu št. 19.

Vsaki petek

sveže morske ribe.

Ondu se dobi tudi najboljša Steinfeldsko pivo in se tučijo izvrstna istrska in dolenska vina, črna in bela. Dobro znano kuhinjo in točno postrežbo z nizkimi cenami priporoča slavnemu občinstvu

(1705—2)

Tosti, gostilničar.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Tricot-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalce

Albert Matzner na Dunaji, l., Kohlmesseergasse 8. Zavoje vzorcev, obsegajoče srajce, jopice, hlače za gospode, dame in otroke, v znesku 10—20 gld. proti povzetju ali dunajskim referencam. (1401—26)

Častnik

želi najeti takoj sobo s prostim vhomom, ake le mogoče, tudi s predsobo.

Ponudbe pod „F. M. 19“ na upravništvo „Slov. Naroda“. (1145)

Več dobro ohranjenih in trpežnih

vinskih sodov

od 100 do 400 litrov prodaja Štefan Klun, Zabjak šte. 9. (1751—1)

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob, kuhinje in kabineta, koje se tudi lahko deli na dve stanovanji in sicer: jedno z 2 sobama in kuhinjo in drugo: z jedno sobo in kabinetom, z vsemi pritliklinami se odda v najem takoj ali s 1. februarjem 1899. (1748—1)

Več se izve na Starem trgu št. 6 v trgovini.

Svoji Prodaja vina. Svoji k svojim!

Imam v kleti pristno istrsko črno in belo vino od 18 do 30 kr. liter; dalje žganje izvrstni tropinovec od 60 do 80 kr. liter; vse postavljeno na kolodvor državne železnice Dinjan (Dignano). Mali vzorčki se zaradi izgube časa ne pošiljajo. Dalje imam blizu 100 metr. centov ruščega istrskega brinja v vrečah za kuhanje žganja po nizki ceni, kakor tudi olje iz istr. oljk.

A. M. Pujman v Dinjanu (Dignano), Istra. (1741)

Razglasilo.

Mestno županstvo v Rudolfovem razpisuje s tem nabavo kakih 700 m²

hrastovih, popolnoma suhih in zdravih parket

za tla v novo zidani hiši v Rudolfovem, na kolodvor v Rudolfovem postavljenih, katera tla bi imel ponudnik tudi položiti.

Ponudbe naj se vložijo do dne 15. decembra 1898 pri podpisnem mestnem županstvu.

Mestno županstvo v Rudolfovem

dač 5. novembra 1898

Izvleček iz razglasa.

Glasom ukaza z dne 15. oktobra 1898, oddelek 13, šte. 2368 namerava c. kr. državno vojno ministerstvo

razne oblačilne in orožne predmete

za c. in kr. vojsko v l. 1899

nabaviti

pri malih obrtnikih.

Gledé ustančnejih pogojev za udeležitev pri tej dobavi se opozarja na razglas ki je bil polnoglasno prijavljen v šte. 252 tega lista z dne 3 novembra 1898. (1704—1)

Ravnokar izšla sta:

Stenski koledar

cena 25 kr., po pošti 28 kr.

Skladni koledar

v 7 raznih finih izvršbah, cena 60 kr., po pošti 65 kr.

ter jih toplo priporoča domača turška

Josip Petrič-a

trgovina s papirjem itd. v Ljubljani.

(1747—1)

Na Najvišji ukaz Njeg. c. in k. apost. Velečastva.

XXXII. c. k. drž. loterija

za civilne dobrodelne namene tostranske državne polovice.

Ta denarna loterija — jedina v Avstriji zakonito dovoljena — ima 12.034 dobitkov v gotovem denarju v celotnem znesku 401.800 kron.

Glavni dobitok:

200.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jamči c. k. loterijski dohodni urad.

Žrebanje bode nepreklicno 15. decembra 1898.

Srečka velja 4 krone.

Srečke imajo na prodaj: Oddelek za državne loterije na Dunaji, l., Riemergasse 7, loterijske kolekture, tobačne trafike, davčni, poštni, brzojavni in železniški uradi, menjalnice itd. Načrte za igranje dobé kupci srečk zastonj.

Srečke se dopošiljajo poštne proste.

Ravnateljstvo c. kr. loter. dohodninskega urada.

(1466—2)

Oddelek državnih loterij.

Zdravstveno varstvo sopilnih organov.

Velikanski uspeh!

Nič več prahu!

Nič škropenja!

Nič ribanja sobnih tal!

Najboljša ohrana sobnih tal je iznajditelja Henrika Zentner-ja postavno zavarovano

prašno olje

posebne važnosti za bolnice, trgovske prostore, šole, pisarne, kavarne, gostilne, čakalnice na železniških postajah i t. d.

Natančneje se izve v jedini tovarniški zalogi za Kranjsko pri

J. S. Benedikt-u v Ljubljani

na Starem trgu št. 9.

(1749—1)